

N:o 5.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 Febr. 1886 kl. 1 e. m.

*Lag-Utskottets utlåtande i anledning af Kongl. Maj:ts proposition
med förslag till lag angående ersättning af allmänna
medel åt oskyldigt häktade eller dömda.*

Kongl. Maj:t har under den 18 December sistlidna år till Riksdagen aflåtit en proposition (N:o 9) af denna lydelse:

»Med åberopande af bifogade i Statsrådet och Högsta Domstolen förda protokoll, vill Kongl. Maj:t, under förutsättning att för ändamålet erforderliga medel ställas till Kongl. Maj:ts förfogande, jemlikt 87 § Regeringsformen föreslå Riksdagen att antaga följande

*Lag angående ersättning af allmänna medel åt oskyldigt häktade
eller dömda.*

Härigenom förordnas, som följer:

1 §.

Har någon blifvit såsom misstänkt för brott häktad, och varder åtal, som mot honom anställes, sedermera nedlagdt eller den tilltalade i målet frikänd, må för det hinder eller brist i hans näring, som han genom fri-

hetens förlust lidit, ersättning af allmänna medel tilldelas honom eller, i händelse af hans frånfälle, hans enka eller oförsörjda barn, der, på grund af hvad i ransakningen förekommit, befinnes att det brott, för hvilket han tilltalats, icke blifvit begånget, eller att det föröfvats af annan än den tilltalade, eller att det eljest icke kan vara af honom begånget, samt i de två senare fallen anledning icke förefinnes att den tilltalade varit delaktig i brottet.

Ej må sådan ersättning tilldelas den, som sökt att genom afvikande eller annorledes undandraga sig ransakning eller att genom undanrödjande af bevis eller egendom hindra sakens utredning, ej eller den, som genom sanningslös bekännelse vid eller utom rätten eller genom att falskeligen angifva sig sjelf, eller eljest uppsåtligen föranledt, att åtalet mot honom blifvit anställt eller fullföljdt.

2 §.

Har någon, hvilken blifvit dömd till straffarbete eller fängelse eller till böter, som förvandlats till frihetsstraff, helt och hållet eller till någon del undergått straffet, och varder han efter ny ransakning, som med behörigt tillstånd hållits, frikänd eller dömd till ringare straff, än han redan utstått, må för det hinder eller brist i hans näring, som tillskyndats honom genom verkställandet af straffet eller den del deraf, hvarifrån han sedermera vunnit befrielse, ersättning af allmänna medel tilldelas honom eller, i händelse af hans frånfälle, hans enka eller oförsörjda barn, der icke den sakfælde genom sanningslös bekännelse vid eller utom rätten eller genom att falskeligen angifva sig sjelf eller eljest uppsåtligen föranledt att han blifvit dömd till det straff, som gått i verkställighet.

3 §.

Ansökning om ersättning enligt denna lag ställes till Konungen och skall, för att komma under pröfning, ingifvas till Justitiedepartementet inom ett år, räknadt i fall, som i 1 § sägs, från den dag, då domstols beslut, hvarigenom åtalet förklarats nedlagdt eller den tilltalade blifvit frikänd, vunnit laga kraft, och i fall, hvarom 2 § handlar, från den dag då laga kraft åkommit det utslag, hvarigenom den tilltalade blifvit frikänd eller dömd till ringare straff, än han redan utstått.

4 §.

Har ersättning enligt denna lag utgått till någon, som i strid mot lag blifvit häktad eller till straff dömd, ege staten söka sitt åter af den eller dem, som äro för häktningen eller domen ansvarige.»

Denna proposition har af Kamrarne blifvit öfverlemnad till handläggning af Lag-Utskottet; och får Utskottet, på de skäl, som i de propositionen bilagda handlingar finnas anförda, hemställa,

att propositionen må af Riksdagen antagas.

Stockholm den 4 Februari 1886.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.
